

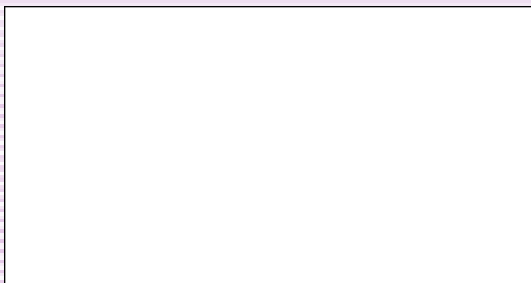
CITIZENS COMMISSION ON HUMAN RIGHTS

De Citizens Commission on Human Rights (CCHR) werd in 1969 vanuit de Scientology Kerk opgericht met het doel om psychiatrische schendingen van mensenrechten te onderzoeken en aan de kaak te stellen en om het veld van de geestelijke gezondheidszorg op te schonen. Haar medeoprichter is Dr. Thomas Szasz, emeritus professor in de psychiatrie en internationaal bekend schrijver. CCHR heeft vandaag de dag meer dan 130 afdelingen in ruim 30 landen. Adviseurs, die Commissarissen genoemd worden, vormen de Adviesraad en deze bestaat uit artsen, advocaten, onderwijskundigen, artiesten, zakenmensen en vertegenwoordigers van burger- en mensenrechtenorganisaties.

CCHR heeft vele honderden hervormingen bewerkstelligd door te getuigen bij openbare hoorzittingen die over psychiatrische mishandelingen gehouden werden en door samen te werken met de media, wetsdienaren en overheidsfunctionarissen.

VOOR MEER INFORMATIE:

CCHR International
6616 Sunset Blvd.
Los Angeles, CA, USA90028
Tel.: (323) 467-4242
(800) 869-2247 • Fax: (323) 467-3720
www.cchr.org
e-mail: humanrights@cchr.org



PSYCHIATRIE

ZET DE WERELD AAN DE DRUGS



In het algemeen belang openbaar gemaakt door de
Citizens Commission on Human Rights



“Psychiaters hebben veel mensen wijsgemaakt dat hun problemen opgelost kunnen worden door de ‘nieuwste en beste’ psychiatrische drugs.”

- Jan Eastgate

INLEIDING EEN GEDROGEERDE EN GEVAARLIJKE WERELD

Wat is op dit moment een van de grootste bedreigingen in uw omgeving? Wanneer u drugs ervaart als een grote bedreiging, dan deelt u deze visie met de meerderheid van de mensen in uw buurt. Illegale drugs en de gevolgen ervan in de vorm van misdaad en geweld worden herkend als een grote bedreiging voor de jeugd en de samenleving.

Er zijn echter maar weinig mensen die zich realiseren dat illegale drugs maar een deel van het drugsprobleem zijn. In de laatste 40 tot 50 jaar zijn er wereldwijde veranderingen geweest waardoor we steeds afhankelijker zijn geworden van een ander soort drugs, de psychiatrische drugs.

Waren dergelijke drugs in het verleden bestemd voor de geestelijk gestoorden, nu is het moeilijk iemand te vinden, een familielid, vriend of buurtgenoot, die geen vorm van psychiatrische drugs gebruikt. Feitelijk zijn deze middelen voor veel mensen zo gewoon geworden dat men zich “een leven zonder pillen” eenvoudigweg niet kan voorstellen.

Voorgescreven voor alles, van leer- en gedragsproblemen tot bedplassen, van agressie, jeugdcriminaliteit en de reëhabilitatie van crimineel gedrag tot roken, drugsverslaving en de aanpak van de angsten en problemen van bejaarden. We worden ons hele leven lang overspoeld met informatie die ons in de richting van dit soort snelle chemische “oplossingen” duwt.

Het is dan ook geen grote verrassing dat de statistieken over de hele wereld een snel groeiende groep mensen (van kinderen tot bejaarden) laten zien, die in hun dagelijks leven in grote mate afhankelijk is van deze drugs. Wereldwijd waren de verkoopcijfers van antidepressiva in 2002 alleen al meer dan €19,5 miljard. De verkoop van antipsychotica overschreed de €12 miljard.

Ondertussen waarschuwden de schrijvers van *The Tranquilizing of America*, Richard Hughes en Robert Brewin, ons dat psychotrope drugs “de scherpe kantjes van nervositeit, pijn en stress afhalen, maar dat ze tegelijkertijd ook de scherpe kantjes van het leven zelf afhalen. Deze pillen verdoven niet alleen de pijn, ze verdoven het hele verstand.” Onderzoek toont aan dat ze niets genezen, dat ze allemaal bijwerkingen hebben en dat ze

door hun verslavende en psychotrope (bewustzijnsveranderende) werking allemaal in staat zijn om iemands leven te vernietigen.

Neem hierbij in overweging dat terroristen psychotrope drugs gebruiken om jonge mannen te hersenspoelen om zelfmoordaanslagen te plegen. Minstens 250.000 kinderen op de wereld, sommige niet ouder dan zeven jaar, worden hiernaast nog eens gebruikt voor revolutionaire activiteiten en krijgen amfetaminen en kalmerende middelen om dagenlange moordpartijen vol te kunnen houden. Toch zijn dit dezelfde drugs die psychiaters voorschrijven voor leer- en gedragsproblemen.

Hoe zijn miljoenen mensen aan deze destructieve middelen verslaafd geraakt? We moeten hiervoor kijken naar de periode vóór deze drugs.

Voor ze verslaafd raakten, werden deze mensen ervan overtuigd dat deze middelen hen zouden helpen om het leven beter aan te kunnen. De primaire verkoopmethode die gebruikt werd om hen te overtuigen was de diagnose die gesteld werd met behulp van de *Diagnostic and Statistical Manual for Mental Disorders IV (DSM-IV)* van de American Psychiatric Association en de sectie over geestelijke stoornissen uit de Europese *International Classification of Diseases (ICD)*. Na de diagnose en het uitschrijven van het recept kregen ze te maken met de destructieve invloed van de drugs.

Psychiaters hebben door het implementeren van deze diagnostische oplichterij veel mensen zonder ernstige geestelijke problemen (en zelfs mensen helemaal zonder problemen) laten geloven dat hun problemen opgelost kunnen worden door de "nieuwste en beste" psychiatrische drugs.

Of u nu een beleidsmaker, ouder van schoolgaande kinderen, onderwijzer, werknemer, werkgever, huiseigenaar of simpelweg lid van de gemeenschap bent, deze publicatie bevat belangrijke informatie voor u.

Het falen van het drugsbeleid is grotendeels toe te schrijven aan ons onvermogen om de gevaarlijkste drugs-pushers in onze samenleving een halt toe te roepen. Dit is de psychiater van vandaag de dag, druk bezig ons en onze omgeving aan de drugs te zetten.

Jan Eastgate,
Woordvoerder Citizens Commission on
Human Rights International

HOOFDSTUK EEN HET PUSHEN VAN DRUGS ALS 'MEDICIJNEN'



Vijftig jaar geleden wist iedereen dat er twee soorten middelen waren: enerzijds legale middelen die voorgeschreven werden door een dokter om een ziekte te genezen, met andere woorden een medicijn en anderzijds drugs en andere illegale middelen die gewenning, verslaving en een verandering in je bewustzijn veroorzaakten, zoals heroïne en opium.

De meeste mensen weten dat illegale drugs één van de grootste bedreigingen voor de samenleving vormen die criminaliteit en andere problemen veroorzaken op straat, in onze wijken en op scholen.

In de laatste decennia is er een nieuw soort drugs grootschalig in de samenleving verspreid en heeft een vaste plek gekregen in ons dagelijks leven. Velen zullen zich een leven zonder niet meer kunnen voorstellen.

Psychiatrische drugs zijn het wondermiddel geworden tegen alle spanningen en problemen in het moderne leven, ze worden op grote schaal in onze scholen, bejaardentehuizen, afkickcentra en gevangenissen gebruikt. Er wordt op vertrouwd als "hulp" bij gewichtscntrole, bij

het vergroten van ons zelfvertrouwen, bij het rekenen en schrijven, of als "hulp" bij nervositeit, slapeloosheid en kleine alledaagse ontsteltenissen.

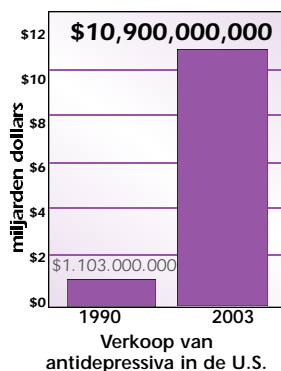
Waar medicijnen ziekten behandelen, voorkomen of genezen of de gezondheid bevorderen, kunnen psychiatrische middelen op z'n best alleen symptomen onderdrukken. Net als illegale drugs bieden ze niets meer dan een tijdelijke vlucht uit de dagelijkse problemen.

Psychiatrische drugs zijn echter ook gewenning vormend en verslavend. Het afkicken ervan kan moeilijker zijn dan het afkicken van illegale drugs. De overeenkomsten tussen psychiatrische drugs en illegale drugs worden bewezen door het feit dat verslaving aan psychiatrische drugs in veel landen een bijna even groot probleem is als de verslaving aan illegale drugs.

Toch zijn dergelijke gevaarlijke en probleemveroorzakende drugs algemeen aanvaard in de samenleving.

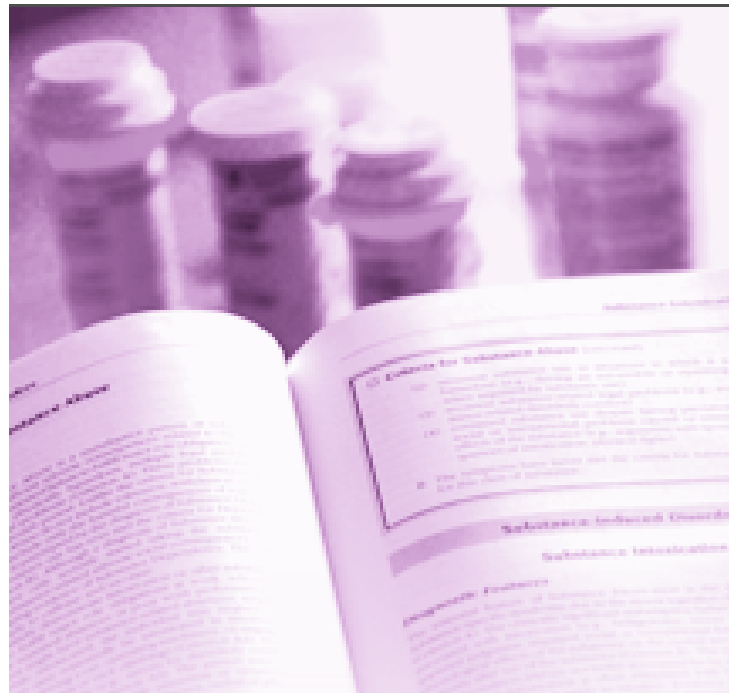
Minstens 17 miljoen mensen krijgen wereldwijd lichte kalmerende middelen voorgeschreven. De West Europese landen hebben te maken met enorme aantallen burgers die verslaafd zijn aan kalmerende middelen of antidepressiva," rapporteert Beverly Eakman.¹ In Spanje steeg het gebruik van antidepressiva met 247% in de negentiger jaren, de verkoop van antidepressiva verdrievoudigde en die van middelen tegen angst verviervoudigde sinds 2000.² In 2004 ontdekten wetenschappers in Engeland dat één SSRI in zulke grote hoeveelheden wordt geconsumeerd dat er sporen van achterblijven in het drinkwater. De farmaceutische middelen reizen door het rioleringsstelsel en worden gerecycled in het drinkwater. Volgens milieukundige Norman Baker, parlementslid, "Lijkt dit op het verborgen en massaal drogeren van het onwetende publiek en is het een zeer zorgwekkende situatie op het gebied van de volksgezondheid."³

Tegelijkertijd lijdt de wereld van vandaag onder levensgrote sociale problemen, waaronder toegenomen drugsgebruik en geweld.



STIJGENDE VERKOOP VAN DRUGS: Alleen gebruikt om te 'behandelen', nooit om te genezen – de verkoop van psychiatrische drugs blijft stijgen.

HOOFDSTUK TWEE FRAUDULEUZE DIAGNOSES



Het mag voor de hand liggen, maar om legaal medicijnen voor te schrijven, moet een dokter komen tot een overeengekomen diagnose, een standaard om mee te handelen met een lijst van legitieme fysieke symptomen waar overeenstemming over is bereikt. Dit is niet het geval in de psychiatrie.

Psychiater Joseph Glenmullen van de Harvard Medical School legt uit: "In de geneeskunde bestaan er strikte criteria voordat een conditie een ziekte genoemd mag worden. Naast een voorspelbaar pakket van symptomen, moet de oorzaak van de symptomen of enig begrip van hun fysiologische functie zijn vastgesteld. Deze kennis verheft de diagnose tot de status van een erkende ziekte. Koorts is bijvoorbeeld geen ziekte, het is enkel een symptoom. Als er geen fysiologische oorzaak bekend is voor een groep symptomen die regelmatig bij veel verschillende patiënten wordt waargenomen, spreekt men van een syndroom, niet van een 'ziekte'."⁴ In de psychiatrie "hebben

we nog geen bewijzen van zowel de oorzaak als de fysiologie voor één enkele psychiatrische diagnose. De diagnoses worden stoornissen genoemd omdat er geen 'ziekten' zijn vastgesteld.”⁵

Artsen van naam zijn het erover eens dat er, voor het nauwkeurig diagnosticeren en genezen van een ziekte, een

De DSM is “een arrogant stuk fraude. ... Op de een of andere manier pretenderen dat deze wetenschappelijk is opgebouwd is ... schadelijk voor de beschaving

— Ron Leifer,
psychiater, New York

tastbare, objectief vast te stellen, fysieke afwijking kan worden vastgesteld via tests, zoals onder andere bloed- of urineonderzoek, röntgenfoto's, hersenscans of biopsie. Het is de consensus van veel medische professionals dat, in tegenstelling tot wat de psychiatrie beweert, er geen wetenschappelijk bewijs bestaat dat beweijst dat “geestelijke stoornissen” “ziektes van de hersenen” zijn of dat een chemische onevenwichtigheid in de hersenen ervoor verantwoordelijk is.

Dr. Ty C. Colbert, stelt: “We weten dat het model van de chemische onevenwichtigheid [als oorzaak] voor geestelijke ziektes nog nooit wetenschappelijk is bewezen.”⁶

De ontwikkeling van de zesde editie van de *International Classification of Diseases (ICD)* van de World Health Organization in 1948 waar voor de eerste keer psychiatrische stoornissen (als ziekten) werden opgenomen, en de publicatie van de *Diagnostic and Statistical Manual for Mental Disorders (DSM)* door de American Psychiatric Association (APA) in 1952 in de V.S. zorgde ogenschijnlijk voor een diagnostisch systeem.

Echter, een “stoornis” kwalificeert hiervoor door het bereiken van consensus, dit stelt niet meer voor dan het opsteken van handen door “deskundigen”. De vraag die gesteld wordt, is: “Vindt u dit een stoornis of niet?”

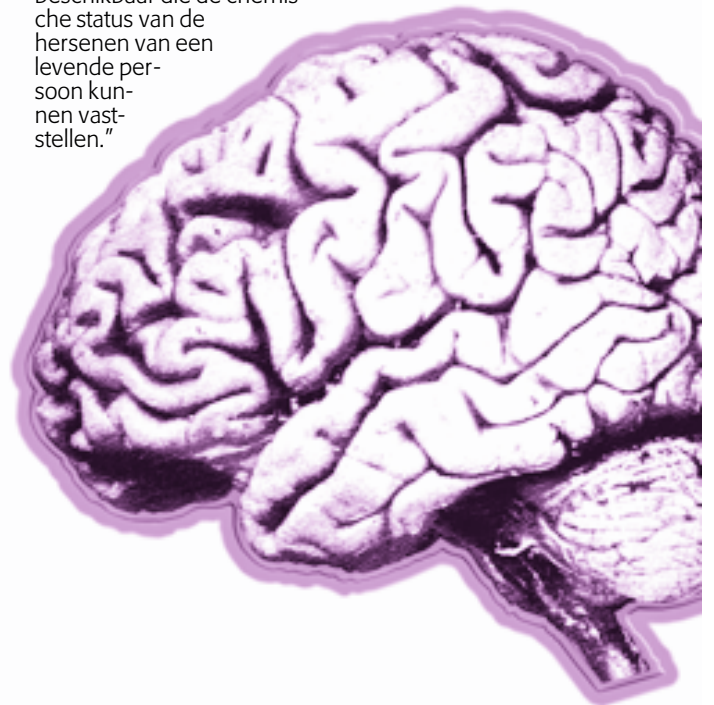
Het is duidelijk dat mensen geestelijke problemen kunnen ervaren en hulp nodig hebben. De professoren Herb Kutchins en Stuart A. Kirk, de schrijvers van het boek *Making us Crazy*, waarschuwen: “Het grote publiek kan het prettig vinden dat er een psychiatrisch handboek bestaat, dat hen doet geloven dat de hardheid, de wreedheid en de pijn in hun leven en in de maatschappij ver-

klaard kunnen worden met een psychiatrisch etiket en verholpen kunnen worden met een pil. Natuurlijk zijn er problemen in overvloed waar we op talloze manieren mee worstelen... maar zit het leven niet zo in elkaar? Veel te vaak heeft de psychiatrische bijbel ons voor gek verklaard terwijl we alleen maar menselijk waren.”⁷

Met de DSM heeft de psychiatrie de beschikking over een uitgebreide lijst van zogenaamde geestelijke stoornissen en voor elk van deze kan op legale wijze een psychiatrische drug worden voorgeschreven.

DE LEUGEN VAN DE CHEMISCHE ONEVENWICHTIGHEID GEFINGEERDE HERSENTHEORIE:

In talloze illustraties in populaire tijdschriften, hebben psychiaters de hersenen ontleed, van etiketten voorzien en geanalyseerd, terwijl ze tegelijkertijd het publiek overstelpten met de laatste theorie van wat er allemaal mis mee zou zijn. Wat hier ontbreekt, zoals bij alle psychiatrische theorieën, is wetenschappelijk bewijs. Zoals Dr. Eliot Valenstein uitlegt: “Er zijn geen testen beschikbaar die de chemische status van de hersenen van een levende persoon kunnen vaststellen.”



HOOFDSTUK DRIE DE LEUGEN ROND 'LEER- STOORNISSEN'



Er zijn maar weinig gezinnen en leerkrachten op de wereld op dit moment, van wie het leven niet op de een of andere manier verstoord is door het op grote schaal voorschrijven van bewustzijnsveranderende psychiatrische drugs aan kinderen.

Voor de bezorgde ouders van de miljoenen kinderen die wereldwijd deze psychiatrische drugs krijgen, stonden deskundige raadgevers klaar om hun vragen over stoornissen die medicaties vereisen te beantwoorden. Psychiaters of psychologen vertelden hen dat hun kinderen leden aan een stoornis die hun vermogen om te leren aantastte, beter bekend als een leerstoornis (LS). Deze stoornis heeft de naam Attention Deficit Disorder (ADD) of Attention Deficit Hyperactivity Disorder (ADHD) gekregen.

Er zijn talloze risico's en problemen in verband gebracht met de psychiatrische drugs die worden voorgeschreven voor ADHD of leerstoornissen. Hier volgt een korte lijst:

■ In 1995 stelde de Amerikaanse Drug Enforcement Administration (DEA) dat het meest voorgeschreven middel

tegen "ADHD" kan leiden tot verslaving en dat "psychotische perioden, gewelddadig gedrag en bizarre gewoonten zijn gemeld" bij het gebruik ervan.⁸

■ Een onderzoek uit 2001 van het *Journal of the American Medical Association* toonde aan dat het stimulerende middel sterker is dan cocaïne.⁹

■ Zelfmoord vormt een belangrijke complicatie bij het afkicken van deze stimulerende middelen en van soortgelijke amfetamineachtige middelen.¹⁰

■ Klinisch psycholoog Ty C. Colbert stelt dat wanneer gedrag wordt "bekeken als pathologie en artsen drugs voorschrijven onder het mom van het corrigeren van chemische onevenwichtigheden, welke niet bestaan, de drugs de capaciteit van de hersenen alleen op chemische wijze zullen onderdrukken."¹¹

Volgens Dr. Sydney Walker, auteur van *The Hyperactivity Hoax*, "Een kind dat een dokter bezoekt die DSM georiënteerd is, kan er bijna van verzekerd zijn dat hem een psychiatrisch etiket opgeplakt wordt en dat hij een recept krijgt, zelfs als dat kind volkomen normaal is... Dit gemakzuchtig opplakken van etiketten van geestelijk ziek zijn, is een serieus gevaar voor gezonde kinderen. Praktisch alle kinderen vertonen genoeg 'symptomen' om een DSM etiket opgeplakt te krijgen en vervolgens een psychiatrische drug voorgeschreven te krijgen."

"Hyperactiviteit is geen ziekte", schreef Dr. Walker. "Het is een leugen die verteld wordt door artsen die geen idee hebben wat er werkelijk met deze kinderen aan de hand is."

DE HUIDIGE DRUGSCULTUUR

In de Verenigde Staten slikken op dit moment meer dan 8 miljoen kinderen bewustzijnsveranderende psychiatrische drugs. In Australië is in twintig jaar tijd het aantal recepten, uitgeschreven voor kinderen, 34 keer zo hoog geworden. In Mexico steeg de verkoop van één stimulerend middel met 800% tussen 1993 en 2001.

De Raad van Europa rapporteerde in 2000 dat de hoogste consumptie van methylfenidaat (Ritalin) in Europa

"ADHD is een verschijnsel, niet een 'hersenziekte'... Kinderen worden gedwongen om een drug te nemen die sterker is dan cocaïne, voor een ziekte die nog niet bewezen is."

— Beverley Eakman
schrijfster, woordvoerder National
Education Consortium

plaatsvond in Zwitserland, IJsland, Nederland, Engeland, Duitsland, België en Luxemburg. In Engeland steeg het aantal recepten voor stimulerende middelen voor kinderen met 9.200% tussen 1992 en 2000. Spanje rapporteert een stabiele jaarlijkse stijging in het gebruik van Ritalin van 8% tussen 1992 en 2001.

In 2003 waarschuwde de Engelse organisatie voor controle op medicijnen de artsen om geen SSRI's (antidepressiva zoals Seroxat, Zoloft en Effexor) meer voor te schrijven voor kinderen onder de 18 jaar, omdat er een risico was op zelfmoord. In het daaropvolgende jaar kwam de

"Een kind dat een dokter bezoekt die DSM georiënteerd is, kan er bijna van verzekerd zijn dat hem een psychiatrisch etiket opgeplakt wordt en dat hij een recept krijgt, zelfs als dat kind volkomen normaal is... Dit gemakkelijk opplakken van etiketten van geestelijk ziek zijn, is een serieus gevaar voor gezonde kinderen. Praktisch alle kinderen vertonen genoeg 'symptomen' om een DSM etiket opgeplakt te krijgen en vervolgens een psychiatrische drug voorgeschreven te krijgen."

- Dr. Sydney Walker III, psychiater, neuroloog, auteur van A Dose of Sanity



HOOFDSTUK VIER EEN BETERE MANIER



Het leven zit vol problemen die overweldigend kunnen zijn. Daarom is het belangrijk om te weten dat de psychiatrie, haar diagnoses en haar drugs de verkeerde oplossing zijn. De drugs kunnen alleen op chemische wijze de symptomen onderdrukken; ze kunnen onze problemen niet voor ons oplossen en zullen dat ook nooit kunnen. Als de werking van de drugs afneemt, blijkt het probleem er nog te zijn. Met andere woorden: ze bieden geen oplossingen voor onze problemen.

Ondertussen zijn er talloze veilige en werkende alternatieven, oplossingen die de psychiatrie weigert te erkennen.

Dr. Thomas Dorman, een internist, stelt dat "...emotionele problemen, samen met een chronische ziekte of pijn, het temperament van de patiënt kunnen veranderen. In mijn praktijk ben ik talloze patiën-

ten tegengekomen met chronische rugklachten die het etiket "neurotisch" opgeplakt hadden gekregen. Een typerende uitspraak van dit soort patiënten is: "Ik dacht dat ik echt gek werd." In veel gevallen zal het "simpelweg een niet ontdekt probleem met de rug zijn".

Kinderen kunnen veel problemen hebben die lijken op de symptomen van de zogenaamde "ADHD", maar die in feite ofwel door een allergische reactie, ofwel door een tekort aan vitaminen of voedingsstoffen in het lichaam komen. Vaak hebben kinderen eenvoudigweg onderwijskundige oplossingen nodig. Tutoring (één op één begeleiding) en leren hoe ze effectief kunnen studeren, kunnen kinderen een leven onder invloed van psychiatrische drugs besparen.

Behandelingen van geestelijke problemen zouden beoordeeld moeten worden naar de manier waarop ze verbetering en versterking betekenen voor de individuele persoon, voor zijn verantwoordelijk-

Het leven zit vol problemen die overweldigend kunnen zijn.

Daarom is het belangrijk om te weten dat de psychiatrie, haar diagnoses en haar drugs de verkeerde oplossing zijn.

heidsgevoel, en zijn geestelijk welzijn, en daardoor voor de maatschappij. Wil een behandeling genezend zijn, moet die gegeven worden in een kalme atmosfeer die gekenmerkt wordt door de rechten van mensen.

En bruikbare en humane geestelijke gezondheidszorg is waar de Citizens Commission on Human Rights (CCHR) naartoe werkt.



AANBEVELINGEN

1 Er moeten humane centra voor geestelijke gezondheidszorg komen in plaats van psychiatrische inrichtingen. Deze moeten medisch diagnostische apparatuur hebben en niet-psychiatrische artsen, die hiermee op grondige wijze alle onderliggende lichamelijke problemen die zich manifesteren als gestoord gedrag, kunnen onderzoeken en vaststellen.

2 De schadelijke invloed van de psychiatrie heeft grote sociale problemen veroorzaakt overal in de samenleving. Belangengroeperingen en overheidsfunctionarissen moeten samenwerken om de verborgen psychiatrische manipulatie van de samenleving te onthullen en uit te bannen.

3 Als u of een vriend of kennis ten onrechte opgesloten bent geweest in een psychiatrische instelling, mishandeld bent of u schade is toegegaan door een medewerker in de geestelijke gezondheidszorg, vraag dan een advocaat om advies voor het starten van een civiele procedure tegen enige psychiater in overtreding en zijn of haar ziekenhuis, genootschappen en onderwijsinstellingen.

Waarschuwing: Stop nooit met het gebruik van psychiatrische drugs zonder het advies en de begeleiding van een goede, niet-psychiatrische arts.



Deze publikatie is mogelijk gemaakt door een donatie van de International Association of Scientologists Members' Trust uit de U.S.

- 1 Beverly K. Eakman, "Anything That Ails You, Women on Tranqs in a Self-Serve Society" *Chronicles*, Aug. 2004.
- 2 Victor Cordoba, "Psiquiatria Guerra a la melancolia Aumenta el uso de antidepressivos en Espana," - *El Mundo* 20 Feb. 1997, website address: <http://www.el-mundo.es/salud/1997/235/01762.html>;
- "Prohibido estar Triste," 17 Nov. 2003, address: <http://www.quo.wanadoo.es/quo/carticulos/10017.html>.
- 3 Anil Dawar, "Prozac 'found in tapwater,'" *Daily Mail*, 9 Aug. 2004.
- 4 Joseph Glenmullen, M.D., *Prozac Backlash* (Simon & Schuster, NY, 2000), p. 192.
- 5 *Ibid.* p. 193.
- 6 Ty. C. Colbert, Ph.D., *Rape of the Soul: How the Chemical Imbalance Model of Modern Psychiatry has Failed its Patients* (Kecco Publishing, California, 2001), p. 97.
- 7 Herb Kutchins, Stuart A. Kirk, *Making Us Crazy*, (The Free Press, NY, 1997), p. 265.
- 8 *Ibid.*
- 9 Brian Vastig, "Pay Attention: Ritalin Acts Much Like Cocaine," *Journal of the American Medical Association*, August 22/29, 2001, Vol. 286, No. 8, p. 905.
- 10 DSM-III-R, (American Psychiatric Association, Washington, D.C., 1987), p. 136.
- 11 *Op. cit.*, Colbert, p. 78.
- 12 *Ibid.* p. 117.

© 2004 CCHR. Alle rechten voorbehouden. CITIZENS COMMISSION ON HUMAN RIGHTS, CCHR en het CCHR zijn handelsmerken en servicemerken in eigendom van de Citizens Commission on Human Rights. Printed in the U.S.A. Item #FLO 19137